

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor strategického rozvoje kraje

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Sp. zn.: KUOK/20066/20198/OSR/7787

V Olomouci dne 2. května 2019

Č. j.: KUOK 44710/2019

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Mgr. Marek Macháček

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 9

Počet příloh: 0

Počet svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Městský úřad Hranice, Odbor stavební úřad, životního prostředí a dopravy, oddělení stavební úřad (dále také „stavební úřad Hranice“ nebo „správní orgán“), předložil Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, dne 12. 2. 2019, dle ustanovení § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), odvolání Sportovního klubu střelců Hranicka, z.s., IČ 64989151, se sídlem Tř. 1. Máje 1330, 753 01 Hranice (dále jen „odvolatelé“) a to proti rozhodnutí stavebního úřadu Hranice č. j. OSUZPD/5181/17-42, ze dne 14. 1. 2019, jímž byli odvolatelé uznáni odpovědnými ze spáchání správního deliktu dle ust. § 180 odst. 1 písm. g) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Za tyto správní delikty byla odvolatelům napadeným rozhodnutím uložena pokuta ve výši 30 000 Kč podle ust. § 180 odst. 3 písm. c) stavebního zákona a dále povinnost k náhradě nákladů řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč podle § 79 odst. 5 správního řádu.

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, jako příslušný odvolací orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 89 odst. 1 a ust. § 178 odst. 2 správního řádu, přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu Hranice a na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

rozhodnutí stavební úřad Hranice č. j. OSUZPD/5181/17-42, ze dne 14. 1. 2019, se dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu

r u š í

v celém rozsahu a věc se vrací stavebnímu úřadu Hranice k novému projednání.

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

- Sportovní klub střelců Hranicka, z.s., IČ 64989151, Tř. 1. Máje 1330, 753 01 Hranice.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen „odvolací orgán“), zjistil z předloženého správního spisu stavebního úřadu Hranice sp. zn. OSUZPD/5181/17 následující rozhodné skutečnosti.

Stavební úřad Hranice uvedl, že na základě zjištění Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, územního odboru Přerov, Obvodního oddělení Hranice, Purgešova 2, 753 01 Hranice (dále jen Policie ČR) v období od 2. 11. 2015 do 20. 2. 2017 bylo na pozemku parc. č. 1834/4 k. ú. Hranice stříleno ze zbraně ráže 9 mm, čímž došlo protiprávnímu jednání, jelikož na základě rozhodnutí o přístupnosti stavby ze dne 19. 6. 1975 pod čj. výst/2354/74/75-lš/405-173/1572 a kolaudačního rozhodnutí ze dne 6. 10. 1978 pod čj. výst./1086/78-Hd/201-49-2336 se zde může střílet pouze ze vzduchovek a malorážek. Veškeré úřední záznamy ze dne 2. 11. 2015, 4. 4. 2016, 18. 4. 2016, 16. 5. 2016, 23. 5. 2016, 30. 6. 2016, 18. 7. 2016, 2. 8. 2016, 18. 8. 2016, 11. 8. 2016, 12. 8. 2016 a 20. 2. 2017 Policie ČR jsou součástí spisového materiálu.

Na základě výše uvedených podnětů byly vydány příkazy o uložení pokuty, pod č. j. OSUZPD/4705/17-2 dne 24. 3. 2017 byl vydán příkaz za protiprávní jednání v období 1. 11. 2015 až 2. 8. 2016 a dne 5. 4. 2017 pod č. j. OSUZPD/5181/17-2 byl vydán příkaz za protiprávní jednání v období od 11. 8. 2016 do 20. 2. 2017. Proti těmto příkazům podali odvolatelé odpory. Jak uvedl stavební úřad Hranice usnesením ze dne 25. 4. 2017 pod č. j. OSUZPD/5181/17-5 byla řízení o deliktech vedená pod č. j. OSUZPD/4705/17 a č. j. OSUZPD/5181/17 spojena a projednávána ve společném řízení pod č. j. OSUZPD/5181/17, a to na základě zásady rychlosti a hospodárnosti řízení, jelikož se jedná o řízení vedená jedním správním úřadem, dále účastníkem řízení je stejná organizace (odvolatelé) a předmětem řízení je stejný předmět, tj. delikt dle § 180 stavebního zákona. Dále dne 25. 4. 2017 oznámil stavební úřad Hranice pod čj. OSUZPD/5181/17-6 pokračování správního řízení a svolal ústní jednání na 18. 5. 2017. Na tomto jednání sdělil předseda výboru sportovní klub střelců Hranicka, z.s., Miroslav Perutka, že spolek k dnešnímu dni neobdržel příkazy o uložení pokuty. Tyto byly adresovány fyzické osobě Miroslav Perutka nikoliv právnické osobě spolku, kdy Perutka Miroslav není účastník řízení. Tudíž se není čemu vyjadřovat. Jelikož nejsou dořešeny věci okolo příkazů o uložení pokuty, nelze v současné době ve věci pokračovat dále.

Na základě výše uvedeného zaslal stavební úřad Hranice opětovně příkazy o uložení pokuty a to odvolatelům. Dne 25. 5. 2017 byl podán odvolateli opětovně odpor proti těmto příkazům. Na základě těchto skutečností pokračoval správní orgán v řízení, o kterém uvědomil odvolatele dne 9. 6. 2017 přípisem pod č. j. OSUZPD/5181/17-12 a současně nařídil ústní jednání na 23. 6. 2017. Dne 23. 6. 2017 byly výše uvedené skutečnosti projednány a jak uvedl stavební úřad Hranice, protokol z ústního jednání je součástí spisu. Dne 19. 7. 2017 pod č. j. OSUZPD/5181/17-17 vyrozuměl správní orgán odvolatele o možnosti se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Dne 25. 7. 2017 se dostavil zástupce odvolatelů pan Miroslav Perutka a po nahlédnutí do spisu sdělil, že do 26. 7. 2017 podá na podatelnu písemné stanovisko, což, jak uvedl stavební úřad Hranice, bylo učiněno a je součástí spisového materiálu. Stavební úřad Hranice dále uvedl, že dne 31. 7. 2017 byly při zpracování podkladů zjištěny a doplněny nové

skutečnosti. Z tohoto důvodu byl spisový materiál rozšířen o nové podklady a zjištění. Na základě nových poznatků vyrozuměl správní orgán odvolatele o doplnění podkladů ve spisu a dal mu možnost se k podkladům vyjádřit na to ve lhůtě 10 pracovních dnů. Dále stavební úřad Hranice uvedl, že odvolatelé byli vyrozuměni, že na základě prostudování podkladů zastavil stavební úřad Hranice řízení týkající se deliktu podle ustanovení § 180 odst. 2 písm. i) stavebního zákona, který spočíval v tom, že odvolatelé v rozporu s § 134 odst. 2 stavebního zákona nezjednali nápravu dle výzvy stavebního úřadu ze dne 11. 4. 2011 pod čj. OSU/5600/11-9.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že v průběhu řízení byly zjištěny skutečnosti, které považuje pro posouzení věci za rozhodné. Přípisem ze dne 21. 2. 2017 Policie ČR stavebnímu úřadu Hranice zaslala úřední záznamy o zjištěních, a to že dle uvedených záznamů byla předmětná stavba Střelnice v lokalitě Pod Hůrkou v Hranicích na pozemcích parc. č. 2940 a 1834/4 v katastrálním území Hranice užívána ke střelbě z pistole STI Edge 9 mm Luger.

Dále stavební úřad Hranice uvedl, že dne 19. 6. 1975 pod čj. Výst/2354/74/75-IŠ/405-173/1572 bylo vydáno rozhodnutí o přípustnosti stavby zařízení střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice. Bodem č. 8 tohoto rozhodnutí byla stanovena podmínka nutnosti dodržení závazného posudku MZ ČSR-Inspektorátu lázní a zřidel Praha ze dne 31. 7. 1974 čj. ČIL-485-26.6.1974. V citovaném závazném posudku je uvedeno, že střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek.

Dne 6. 10. 1978 pod čj. Výst/1086/78-Hd/201-49-2336 bylo vydáno kolaudační rozhodnutí, kterým bylo povoleno užívání stavby střelnice v lokalitě Pod Hůrkou v Hranicích na pozemku parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice. Dne 30. 10. 2000 pod č. j. RR/vl.2221/00 bylo Okresním úřadem v Přerově vydáno rozhodnutí, kterým bylo zrušeno rozhodnutí stavebního úřadu Hranice ze dne 19. 4. 2000 čj. SÚ-115/1999-HRA-19878, kterým bylo zastaveno řízení ve věci projednání správního deliktu odvolatelů dle ust. § 106 odst. 3 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, tzn. starého stavebního zákona. Dne 29. 3. 2001 pod čj. 8296/01-33/599 bylo Ministerstvem pro místní rozvoj vydáno rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání odvolatelů a potvrzeno výše uvedené rozhodnutí Okresního úřadu v Přerově ze dne 30. 10. 2000. Dne 12. 11. 2002 pod č. j. 10033/2002-26 vydal ministr pro místní rozvoj sdělení, kterým odložil podnět odvolatelů k přezkoumání rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 29. 3. 2001. Dne 9. 7. 2004 pod čj. OSR/2951/04-SŘ/1894/HK bylo Krajským úřadem Olomouckého kraje vydáno rozhodnutí, kterým bylo zrušeno rozhodnutí stavebního úřadu Hranice ze dne 1. 6. 2004, kterým byla odvolatelům uložena pokuta za spáchání správního deliktu, a to za nezákonné užívání střelnice velkorážními zbraněmi. Dne 25. 8. 2006 pod čj. 1068/2006-63/100 změnilo Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 9. 7. 2004 tak, že zamítlo odvolání odvolatelů a rozhodnutí stavebního úřadu Hranice ze dne 1. 6. 2004 potvrdilo. Dne 11. 7. 2007 pod čj. 33841/2006-22-3 zrušil ministr pro místní rozvoj rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 25. 8. 2006 a rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 9. 7. 2004 ponechal v platnosti.

Rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 29. 3. 2001 bylo potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu v Přerově, jímž bylo zrušeno procesní rozhodnutí stavebního úřadu o zastavení řízení o správním deliktu. Stavební úřad Hranice toto řízení zahájil z vlastního podnětu opatřením ze dne 7. 12. 1999, ale následně dospěl k závěru, že odvolatelé se nedopustili jednání, kterým by naplnili skutkovou podstatu

správního deliktu, tak jak to definuje ust. § 106 odst. 3 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále také „starý stavební zákon“). Ministr pro místní rozvoj ve svém sdělení ze dne 12. 11. 2002 uvedl, že stavba střelnice byla skutečně užívána i ke střelbě z velkorážních zbraní a je tak nepochybné, že tento rozsah užívání střelnice je v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, v jehož výroku stanovená podmínka č. 1) povoluje užívat stavbu pouze k účelům, pro které byla povolena. Stavební úřad Hranice dále uvedl, že z kolaudačního rozhodnutí jednoznačně vyplývá vazba na rozhodnutí o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975, a to včetně jeho podmínky č. 8 (dodržení závazného posudku MZ ČSR – Českého inspektorátu lázní a zřidel ze dne 31. 7. 1974, který mimo jiné stanovil, že střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek). Pro zastavení řízení o deliktu nebyly splněny zákonem stanovené předpoklady, tj. neodpadl důvod, pro který bylo řízení stavebním úřadem z vlastního podnětu zahájeno, a stavební úřad pochybil, když ve výroku svého rozhodnutí stanovil, že odvolatelé se předmětného deliktu nedopustili, a zahájené řízení zastavil.

Stejný názor vyjádřilo ve svém rozhodnutí ze dne 25. 8. 2006 i Ministerstvo pro místní rozvoj, když odůvodňovalo změnu rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 9. 7. 2004 tak, že odvolání odvolatelů zamítlo a rozhodnutí stavebního úřadu o udělení pokuty za spáchaný delikt (užívání střelnice velkorážními zbraněmi) potvrdilo.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že uvedené rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 25. 8. 2006 již není platné, neboť bylo zrušeno rozhodnutím ministra pro místní rozvoj ze dne 11. 4. 2007, nicméně je nutné podotknout, že rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj nebylo zrušeno z důvodu chybného právního názoru Ministerstva pro místní rozvoj, nýbrž důvodem ke zrušení rozhodnutí byla skutečnost, že se Ministerstvo pro místní rozvoj v přezkumném řízení vůbec nezabývalo právy účastníka řízení (odvolatelů) nabytými v dobré víře a do rozhodnutí stavebního úřadu Hranice zasáhlo až cca po 2 letech.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že ve stížnosti z roku 2011 odvolatelé vyjádřili nesouhlas s tím, že byl stavebním úřadem Hranice vyzván ke zjednání nápravy poté, co stavební úřad při kontrolní prohlídce zjistil, že odvolatelé umožnili užívat střelnici ke střelbě z velkorážních zbraní, a pokud nebude stavba střelnice užívána v souladu s vydaným kolaudačním rozhodnutím stavební úřad Hranice, v souladu s ust. § 134 odst. 3 stavebního zákona, vydá rozhodnutí, kterým zjednání nápravy nařídí.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že Krajský úřad Olomouckého kraje přehodnotil svůj názor vyjádřený v rozhodnutí ze dne 9. 7. 2004 a v rozhodnutí pod č. j. KUOK 2085/2017 ze dne 16. 1. 2017 Krajský úřad Olomouckého kraje uvedl, že postup stavebního úřadu při řešení nezákonného užívání střelnice velkorážními zbraněmi považuje za správný. Za nesprávné považoval pouze to, že se Stavební úřad Hranice při řešení stížnosti odvolatelů odkázal na rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 25. 6. 2006, které není v platnosti, neboť bylo ministrem pro místní rozvoj zrušeno.

Stavební úřad Hranice následně uvedl, že na skutečnost, že stavba střelnice je užívána ke střelbě z nepovolených zbraní, opakovaně svými přípisys upozorňovala Stavební úřad Hranice Policie ČR. Z tohoto důvodu má správní orgán dostatek důkazů a to na podkladě četných oznámení Policie ČR, že je střelnice užívána nepovolenými zbraněmi. Stavební úřad Hranice dále uvedl, že proto rozhodl ve svém předmětném rozhodnutí tak, jak je ve výroku uvedeno, jelikož je prokázáno, že

stavba je užívána v rozporu s vydaným rozhodnutím o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572 a s kolaudačním rozhodnutím ze dne 6. 10. 1978 pod č. j. Výst./1086/78-Hd/201-49-2336, tzn., že střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že námitky odvolatelů uvedené do protokolu dne 23. 6. 2017 neshledal důvodnými. K dalším námitkám odvolatelů, že rozhodnutí o přípustnosti stavby, které je v napadeném rozhodnutí zmiňováno, není, jak odvolatelé uvádějí, v kolaudačním rozhodnutí citováno a nelze prokázat, že kolaudační rozhodnutí se na rozhodnutí o přípustnosti uvedené stavby odkazuje, stavební úřad Hranice uvedl, že k této námitce opětovně může jen sdělit to, co již uvedl. Tzn., že dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572 bylo vydáno rozhodnutí o přípustnosti stavby zařízení střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 v kat. území Hranice. Pod bodem č. 8 tohoto rozhodnutí byla stanovena podmínka nutnosti dodržení závazného posudku MZ ČSR-Inspektorátu lázní a zřidel Praha ze dne 31. 7. 1974 č. j. ČIL-485-26.6.1974. V citovaném závazném posudku je uvedeno, že střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek a dne 6. 10. 1978 pod č. j. Výst/1086/78-Hd/201-49-2336 bylo vydáno kolaudační rozhodnutí, kterým bylo povoleno užívání stavby střelnice v lokalitě Pod Hůrkou v Hranicích na pozemku parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že z kolaudačního rozhodnutí jednoznačně vyplývá vazba na rozhodnutí o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975, a to včetně jeho podmínky č. 8 (dodržení závazného posudku MZ ČSR – Českého inspektorátu lázní a zřidel ze dne 31. 7. 1974, který mimo jiné stanovil, že střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek). Tentýž názor potvrdil i ministr pro místní rozvoj ve svém sdělení ze dne 12. 11. 2002, když mimo jiné uvedl, že stavba střelnice byla skutečně užívána i ke střelbě z velkorážních zbraní a je tak nepochybné, že tento rozsah užívání střelnice je v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, v jehož výroku stanovená podmínka č. 1) povoluje užívat stavbu pouze k účelům, pro které byla povolena.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že dne 8. 9. 2017 pod č. j. OSUZPD/5181/17-25 vydal rozhodnutí, kde uznal odvolatele vinnými ze spáchání správního deliktu proti stavebnímu řádu podle ustanovení § 180 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, kterého se dopustili tím, že jako právnická osoba užívali v období od 2. 11. 2015 do 20. 2. 2017 povolenou střelnici na pozemku parc. č. 1834/4 k. ú. Hranice ke střelbě ze zbraně ráže 9 mm, což je v rozporu s vydaným rozhodnutím o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572 a kolaudačním rozhodnutím ze dne 6. 10. 1978 pod č. j. výst./1086/78-Hd/201-49-2336, ze kterých vyplývá, že střelnice slouží pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že odvolací orgán po přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí stavebního úřadu Hranice č. j. OSUZPD/5181/17-25 ze dne 8. 9. 2017 zrušil a vrátil zpět k novému projednání. Stavební úřad Hranice dne 12. 10. 2018 pod č. j. OSUZPD/5181/17-32 vyrozuměl odvolatele o pokračování řízení a předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 9. 11. 2018. Na ústním jednání dne 9. 11. 2018 odvolatelé uvedli do protokolu, že se necítí vinni ze spáchání žádného správního deliktu, který se jim klade za vinu, a to z důvodu, že jediný dokument, který hovoří o střelbě pouze ze vzduchovek a malorážek se nevztahuje na pozemek, na kterém stojí naše střelnice, která tímto omezením v žádném případě nesouvisí. Kolaudační rozhodnutí jako právně závazný dokument povoluje užívání střelnice na základě, kterého byl soudním znalcem z oboru balistiky zpracován

provozní řád střelnice a balistický posudek, který dle daných parametrů přesně definuje, k jakému účelu a použitých ráží je střelnici možno využívat. Na základě tohoto odborného posudku je střelnice schválena k využívání příslušným odborem pro zbraně a střelivo Policie ČR, opakovaně jsou pouze stavebním úřadem Hranice paní Ing. Perůtkovou obviňováni ze spáchání správního deliktu, kdy je opakovaně argumentováno příslušným povolením, kde se hovoří o uvedeném omezení, které se však nevztahuje na pozemek a parcelu, na které je provozována předmětná střelnice. Stavební úřad Hranice vznesl při ústním jednání dne 9. 11. 2018 otázku zda v období od 2. 11. 2015 do 20. 2. 2017 byly na pozemku parc. č. 1834/4 k. ú. Hranice použity zbraně ráže 9 mm. Na tento dotaz bylo odvolateli odpovězeno nejprve, že byly použity zbraně, které povoluje provozní řád střelnice schválený odborem pro zbraně a střelivo Policie ČR. Po nové otázce správního orgánu, zda to byly zbraně ráže 9 mm, bylo opětovně zástupcem odvolatelů konstatováno, že bylo střeleno pouze ze zbraní povolených, respektive kategorie B zákona o zbraních a střelivu. Dále stavební úřad Hranice uvedl, že při ústním jednání dne 9. 11. 2018 přečetl pan Perutka, zástupce spolku, vyjádření odvolatelů, které je přílohou protokolu a současně předložil geometrický plán z roku 1978, který je rovněž přílohou protokolu a součástí předmětného spisu.

K námitkám a důkazům ze dne 9. 11. 2018 uvedeným ve vyjádření odvolatelů stavební úřad Hranice uvedl, že v předmětném spise jsou shromážděny podklady, ze kterých plynou rozhodné skutečnosti a to, že dne 12. 10. 1967 pod č. j. výst/1316/67-/Iš/264 vydal Městský národní výbor v Hranicích, Odbor výstavby a vodního hospodářství stavební povolení k provedení údržbových prací na stavbě malorážkové střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice dle schválené projektové dokumentace. Toto stavební povolení bylo k provedení nejnutnějších oprav.

Dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572 bylo vydáno rozhodnutí o přípustnosti stavby zařízení střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice. Bodem č. 8 tohoto rozhodnutí byla stanovena podmínka nutnosti dodržení závazného posudku MZ ČSR-Inspektorátu lázní a zříděl Praha ze dne 31. 7. 1974 č. j. ČIL-485-26.6.1974. V citovaném závazném posudku je uvedeno, že střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek.

Dne 6. 10. 1978 pod č. j. Výst/1086/78-Hd/201-49-2336 bylo vydáno kolaudační rozhodnutí, kterým bylo povoleno užívání stavby střelnice v lokalitě Pod Hůrkou v Hranicích na pozemku parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice s příjezdovou komunikací přes pozemek parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice.

Dne 30. 10. 2000 pod č. j. RR/vl.2221/00 bylo Okresním úřadem v Přerově vydáno rozhodnutí, kterým bylo zrušeno rozhodnutí stavebního úřadu Hranice ze dne 19. 4. 2000 čj. SÚ-115/1999-HRA-19878, kterým bylo zastaveno řízení ve věci projednání správního deliktu odvolatelů dle ust. § 106 odst. 3 písm. c) starého stavebního zákona.

Dne 29. 3. 2001 pod č. j. 8296/01-33/599 bylo Ministerstvem pro místní rozvoj vydáno rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání odvolatelů a potvrzeno výše uvedené rozhodnutí Okresního úřadu v Přerově ze dne 30. 10. 2000.

Dne 12. 11. 2002 pod č. j. 10033/2002-26 vydal ministr pro místní rozvoj sdělení, kterým odložil podnět odvolatelů k přezkoumání rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 29. 3. 2001.

Dne 9. 7. 2004 pod č. j. OSR/2951/04-SŘ/1894/HK bylo Odborem SR KÚOK vydáno rozhodnutí, kterým bylo zrušeno rozhodnutí stavebního úřadu Hranice ze dne 1. 6. 2004, kterým byla odvolatelům uložena pokuta za spáchání správního deliktu, a to za nezákonné užívání střelnice velkorážními zbraněmi.

Dne 25. 8. 2006 pod č. j. 1068/2006-63/100 změnilo Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 9. 7. 2004 tak, že zamítlo odvolání odvolatelů a rozhodnutí stavebního úřadu Hranice ze dne 1. 6. 2004 potvrdilo.

Dne 11. 7. 2007 pod č. j. 33841/2006-22-3 zrušil ministr pro místní rozvoj rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 25. 8. 2006 a rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 9. 7. 2004 ponechal v platnosti.

Stavební úřad Hranice dále uvádí, že rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 29. 3. 2001 bylo potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu v Přerově, jímž bylo zrušeno procesní rozhodnutí stavebního úřadu o zastavení řízení o správním deliktu. Stavební úřad Hranice toto řízení zahájil z vlastního podnětu opatřením ze dne 7. 12. 1999, ale následně dospěl k závěru, že odvolatelé se nedopustili jednání, kterým by naplnili skutkovou podstatu správního deliktu, tak jak to definuje ust. § 106 odst. 3 písm. c) starého stavebního zákona. Ministr pro místní rozvoj ve svém sdělení ze dne 12. 11. 2002 uvedl, že stavba střelnice byla skutečně užívána i ke střelbě z velkorážních zbraní a je tak nepochybné, že tento rozsah užívání střelnice je v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, v jehož výroku stanovená podmínka č. 1) povoluje užívat stavbu pouze k účelům, pro které byla povolena.

Dále stavební úřad uvádí, že z kolaudačního rozhodnutí jednoznačně vyplývá vazba na rozhodnutí o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975, a to včetně jeho podmínky č. 8, to znamená dodržení závazného posudku MZ ČSR – Českého inspektorátu lázní a zříděl ze dne 31. 7. 1974, který mimo jiné stanovil, že střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek. Pro zastavení řízení o deliktu nebyly splněny zákonem stanovené předpoklady, tj. neodpadl důvod, pro který bylo řízení stavebním úřadem z vlastního podnětu zahájeno, a stavební úřad pochybil, když ve výroku svého rozhodnutí stanovil, že odvolatelé se předmětného deliktu nedopustili, a zahájené řízení proto zastavil. Stejný názor vyjádřilo ve svém rozhodnutí ze dne 25. 8. 2006 i Ministerstvo pro místní rozvoj, když odůvodňovalo změnu rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 9. 7. 2004 tak, že odvolání odvolatelů zamítlo a rozhodnutí stavebního úřadu o udělení pokuty za spáchání deliktu (užívání střelnice velkorážními zbraněmi) potvrdilo. Uvedené rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 25. 8. 2006 však již není platné, neboť bylo zrušeno rozhodnutím ministra pro místní rozvoj ze dne 11. 4. 2007, nicméně je nutné podotknout, že rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj nebylo zrušeno z důvodu chybného právního názoru Ministerstva pro místní rozvoj, nýbrž důvodem ke zrušení rozhodnutí bylo, že se Ministerstvo pro místní rozvoj v přezkumném řízení vůbec nezabývalo právy účastníka řízení (odvolatelů) nabytými v dobré víře a do rozhodnutí stavebního úřadu Hranice zasáhlo až cca po 2 letech.

Stavební úřad uvádí, že pokud vezme v úvahu celý proces, který se týká předmětné stavby střelnice, tak musí uvést, že odvolatelé nemohou být v dobré víře, že užívají předmětnou střelnici v souladu s ustanoveními, které upravují a upravovaly stavební činnost. Z celého správního spisu je zřejmé, že jsou jim známy všechny podklady a rozhodnutí, které se vážou k předmětné stavbě střelnice a zcela jasně dokládají, že byla povolena a stavěna za účelem střelby pouze ze vzduchovek a malorážek, které jsou také vymezeny v současném zákoně č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních

a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních“). Při užívání této stavby střelnice musí především vycházet z platného a účinného stavebního povolení a kolaudačního rozhodnutí a až poté ze stanoviska balistika a povolení provozování příslušným orgánem policie.

Dále stavební úřad Hranice uvedl, že pokud však připustí argumentaci zástupce společnosti, že předmětná rozhodnutí ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-IŠ/405-173/1572 o přípustnosti stavby zařízení střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 v kat. území Hranice a rozhodnutí ze dne 6. 10. 1978 pod č. j. Výst/1086/78-Hd/201-49-2336 kolaudační rozhodnutí, kterým bylo povoleno užívání stavby střelnice v lokalitě Pod Hůrkou v Hranicích na pozemku parc. č. 1834/4 v kat. území Hranice s příjezdovou komunikací přes pozemek parc. č. 1834/1 v kat. území Hranice, nejsou platná i v souvislosti s argumentací zástupce společnosti, který striktně rozlišuje zařízení střelnice a střelnici samotnou a uvádějí, že stojí na jiném pozemku a dále, když zástupce odvolatelů uvádí, že *„tak jako každé jiné stavební povolení mělo omezenou dobu platnosti a to 2 roky pokud nebude stavba zahájena, viz § 67 starého stavebního zákona č. 50/76 Sb. Jelikož stavba do dvou let zahájena nebyla/ na pozemku žádná nestojí/ pozbylo toto stavební povolení – rozhodnutí o přípustnosti stavby platnost. To v praxi znamená, že je nepravomocné a nevykonatelné. Tedy včetně podmínek, kterou jsou v něm obsaženy. Vyžadování dodržování podmínky č. 8 tohoto rozhodnutí o přípustnosti stavby, které již více jak před 40 lety pozbylo platnosti a je nevykonatelné, ve své podstatě neexistuje je porušením § 115/2 stavebního zákona č. 183/2006 Sb. a to vyžadováním dodržování tohoto rozhodnutí o přípustnosti stavby, což v současné době není možné“*, tak předmětná stavba není vůbec povolena a zkolaudována a nesmí se tím pádem vůbec užívat. Kolaudační rozhodnutí je možné vydat jen na základě stavebního povolení.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že odvolatelé dále ve svých námitkách uvádějí, že stavební úřad není v žádném případě oprávněn k vydávání povolení, jakých zbraní je možno na střelnici užívat. Nebo tento provoz jakýmkoliv rozhodnutím omezovat. Z tohoto důvodu ponechal stavební úřad pod bodem č. 4 kolaudačního rozhodnutí toto rozhodnutí na Policii ČR, která ze zákona povoluje soubory zbraní, které lze na střelnici užívat. Podle odvolatelů stavební úřad toto právo v žádném ohledu nemá, a nemůže v tomto smyslu ani omezovat provoz na střelnici. Kolaudační rozhodnutí z roku 1978 slouží pouze jako podklad pro vydání povolení policie. Odvolatelé dále uvedli, že pokud v době vydání povolení policie k tomuto povolení měl výhradu, mohl ji uplatnit v době vydání tohoto policejního povolení ihned a nikoliv až po uplynutí 20 let či v dnešní době.

Stavební úřad Hranice k této námitce uvedl, že střelnice je definována jako komplex zařízení a prostorů určených pro bezpečnou střelbu ze zbraní různých kategorií. Uvést střelnici do provozu lze jen na základě povolení. Provozování střelnic upravuje zákon o zbraních v ustanovení § 52 až § 55. V ustanovení § 52 odst. 4 jsou vymezeny požadavky pro žádost o povolení k provozování střelnice a to je listina prokazující oprávnění užívat nemovitost jako střelnici, což je kolaudační rozhodnutí. Žádost o povolení provozování střelnice se podává u příslušného útvaru policie, v jehož územní příslušnosti se střelnice nachází. Kolaudační souhlas je předkládán vždy, jestliže ke stavbě střelnice bylo zapotřebí žádat o stavební povolení. To se vyžaduje podle § 115 stavebního zákona u střelnic vždy. Podle § 111 stavebního zákona ověřuje stavební úřad účinky budoucího užívání stavby. Ze stavebně správního hlediska tedy jde o účinky, které bude mít stavba na území. Stavební úřad

Hranice není účastníkem řízení při vydání povolení Policie ČR, její doklad je jen jedním s podkladů pro rozhodování Policie ČR (viz § 52 odst. 4 písm. a) zákona o zbraních) a tato by měla kontrolovat, k jakému účelu byla stavba povolena. Podstatnou skutečností tedy je především zákonný požadavek na kolaudační rozhodnutí (resp. kolaudační souhlas podle znění v současnosti platného stavebního zákona). Dalším předpokladem je schválený územní plán, územní rozhodnutí, stavební rozhodnutí i kolaudační souhlas.

Stavební úřad Hranice dále obecně uvedl, že územní řízení a stavební povolení jsou prvními kroky, které začínají vést ke skutečné realizaci stavby střelnice. Územní řízení rozhoduje o podstatných charakteristikách povolovaného záměru, včetně jeho účelu a základních podmínek pro jeho provoz a užívání. Podle účelu, za kterým je rozhodnutí vydáváno, a účinků, které má v území způsobit. Obecně lze shrnout, že výstavba střelnice sestává z vybudování ochranných valů, záchytných zařízení pro vystřelené rány, případných clon a stavby (uzavíratelného) krytého střeliště, skladu materiálu a případného trezoru pro uchovávání zbraní. Ne všechny střelnice musí nutně vybudovat všechny výše uvedené objekty. V rámci kontroly plnění zákonných požadavků a udělování sankcí za porušení povinností stanovených zákonem jsou vždy příslušné jednotlivé orgány v rámci působnosti jednotlivých složkových zákonů. Provozovatel střelnice proto bude kontrolován stavebním úřadem, policií, krajskými hygienickými stanicemi, obecními úřady, Českou inspekci životního prostředí a dalšími věcně a místně příslušnými správními orgány.

Stavební úřad Hranice dále konstatoval, že rozhodnutí, kterým se povoluje provoz střelnice, vydává příslušný útvar policie. Ačkoliv u běžných staveb by vydání kolaudačního souhlasu bylo završením celkového procesu realizace záměru od zrodu myšlenky po jeho realizaci a stavba by začala sloužit přepokládanému účelu, u staveb střelnic pouhé obdržení kolaudačního souhlasu nepostačuje. Vzhledem k veškerým požadavkům na bezpečnost střelnice a také na fakt, že na střelnici bude docházet k manipulaci s různými typy zbraní a střeliva často nevymezeným počtem osob, je provoz střelnice povolován a dále kontrolován příslušným útvarem policie. Garantem bezpečnosti střelnice je především znalec - balistik. Bezpečnost střelby se na střelnici dosahuje souborem opatření (především stavebními úpravami a organizací střelby), která jsou individuální u každé střelnice v závislosti na druhu používaných zbraní, jejich balistickém výkonu, druzích použitého střeliva a způsobech střelby.

Dále stavební úřad Hranice uvedl, že v projednávané věci však odvolatelé porušují stavební zákon a veřejné zájmy chráněné stavebním zákonem, když porušují stavební povolení a kolaudační rozhodnutí. Rozhodnutí policie i stanovisko balistika, které povoluje provoz střelnice, však nemůže zhojit porušování stavebního a kolaudačního rozhodnutí a tedy veřejných zájmů chráněných stavebním zákonem. Stavební úřad Hranice dále uvedl, že v dané věci je rozhodné, za jakým účelem a s jakými účinky byla stavba povolována a umístována. To znamená, že je velmi podstatná skutečnost, z jakých zbraní se na dané střelnici střílí. V průběhu povolovacího procesu se zkoumají účinky dané stavby střelnice na území, ve kterém by měla stát.

Na základě ústního jednání ze dne 9. 11. 2018 a stanoviska nadřízeného orgánu stavební úřad Hranice dne 12. 11. 2018 předvolal svědky k ústnímu jednání ve věci zjištění střelby na střelnici, a to [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] na termín 22. 11. 2018 k podání svědecké výpovědi. Při těchto ústních jednáních všichni shodně vypověděli, že vzhledem k dlouhému

časovému období si přesně nepamatují časové údaje výjezdů ani dny, kdy byli přítomni na střelnici Pod Hůrkou v Hranicích a odkázali se na úřední záznamy, které jsou v tomto rozhodnutí uvedeny a byli stavebnímu úřadu Hranice zaslány. Na otázku, co při příjezdu viděli nebo slyšeli, uvedli, že žádná střelba již neprobíhala, jen přítomné osoby potvrdily střelbu ze zbraní ráže 9 mm (více zase viz doložené záznamy a protokoly o výsledku svědků).

Stavební úřad Hranice dále konstatoval, že na střelnici byla zjištěna opakovaně v období od 2. 11. 2015 do 20. 2. 2017 střelba ze zbraní ráže 9 mm, což dokazují úřední záznamy Policie ČR doložené ve spisu, výpovědi svědků (viz protokoly z ústního jednání dne 22. 11. 2018) a rovněž z výpovědi zástupců odvolatelů, kteří ve své výpovědi do protokolu ze dne 9. 11. 2018 uvedli, že bylo stříleno ze zbraní, které povoluje provozní řád střelnice schválený pro zbraně a střelivo Policie ČR. Stavební úřad Hranice dále uvedl, že výše uvedeného je zřejmé, že na střelnici Pod Hůrkou v Hranicích je opakovaně stříleno ze zbraní ráže 9 mm, což není v souladu s vydaným kolaudačním rozhodnutím ze dne 6. 10. 1978 pod č. j. Výst./1086/78-Hd/201-49-2336, které by mělo být respektováno orgánem policie při vydání provozního řádu, jak je mu ukládáno v zákonu o zbraních ustanovení § 52, § 53 a § 54.

Stavební úřad Hranice dále konstatoval, že pokud však připustí argumentaci odvolatelů, že předmětná rozhodnutí ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-IŠ/405-173/1572 o přípustnosti stavby zařízení střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 v kat. území Hranice a rozhodnutí ze dne 6. 10. 1978 pod č. j. Výst/1086/78-Hd/201-49-2336 kolaudační rozhodnutí, kterým bylo povoleno užívání stavby střelnice v lokalitě Pod Hůrkou v Hranicích na pozemku parc. č. 1834/4 v kat. území Hranice s příjezdovou komunikací přes pozemek parc. č. 1834/1 v kat. území Hranice, nejsou platná, tak předmětná stavba není vůbec povolena a zkolaudována a nesmí se tím pádem vůbec užívat. Kolaudační rozhodnutí je možné vydat jen na základě stavebního povolení. Pak by ani Policie ČR neměla vydat provozní řád, jelikož by neměla doloženou listinu prokazující oprávnění užívat nemovitost jako střelnici.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že vlastník stavby nesmí užívat střelnici k jinému než povolenému účelu užívání, tj. jen ke střelbě z malorážních zbraní a vzduchovek. V opačném případě mu hrozí uložení peněžitě sankce za užívání střelnice v rozporu s povoleným účelem užívání. Užívání stavby v rozporu s kolaudačním rozhodnutím je trvajícím správním deliktem, za který hrozí vlastníkově opakované uložení sankce. Skutečnost, že vlastník a provozovatel střelnice disponuje z hlediska předpisů o zbraních a střelivu souhlasu tehdejších správních orgánů ve formě výměru vydaného v roce 1980 tehdejší Okresní správou SNB Přerov, ve znění rozhodnutí Policie České republiky z roku 1997 o rozšíření výčtu zbraní o velkorážní a brokové, nezbavuje vlastníka povinnosti užívat střelnici v souladu s rozhodnutím stavebního úřadu o přípustnosti stavby z roku 1975 a kolaudačním rozhodnutím z roku 1978.

Dále stavební úřad Hranice uvedl, že pokud jde o námitku odvolatelů, která byla dána v odvolání proti původnímu rozhodnutí a týká se věci již rozhodnuté ve vztahu § 48 odst. 2 správního řádu, tak v daném případě se jedná o trvalý správní delikt, u kterého zástupci společnosti vyvolali protiprávní stav a tento nadále dlouhodobě udržují. Trvalý delikt se ve správním projednání stejně jako trestné činy v trestním právu posuzují jako jediné jednání, které trvá tak dlouho, dokud pachatel udržuje protiprávní stav, jde tedy o jediný skutek a jediný delikt, který je ukončen teprve okamžikem odstranění protiprávního stavu. Zákon zde postihuje právě udržování protiprávního stavu. Trvalý delikt se tedy v návaznosti na uvedené počínají

promlčovat teprve od okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. od okamžiku odstranění stavu, jehož udržování je znakem deliktu. Podstatným rysem trvajících správních deliktů je nejen vyvolání protiprávního stavu porušením povinnosti ze strany pachatele, ale i následné udržování tohoto stavu. Zákonem stanovená jednorozhodná prekluzivní lhůta v takovém případě počíná běžet až od ukončení protiprávního jednání. Existuje zde sice identický pachatel i protiprávní stav, odlišnost je však dána časovým obdobím, po které delikt trvá a za které je sankce ukládána. Odstraněním protiprávního stavu nebo zjištěním správního orgánu o tom, že protiprávní stav byl nastolen, začíná běh roční prekluzivní lhůty. Zmíněná „trvalost“ je totiž znakem jednotlivých skutkových podstat obsažených jak v trestním zákoně, tak v zákonech jiných, např. v zákoně o přestupcích či ve stavebním zákoně, jako je tomu v přezkoumávané věci. Jako typický příklad trvajících správních deliktů, u něhož se počátek lhůty počítá od ukončení nedovolené činnosti, je právě užívání stavby bez kolaudačního rozhodnutí nebo v rozporu s ním. Pokaždé, když se správní orgán dozví, že pachatel správního deliktu i nadále udržuje protiprávní stav, tj. že stále nedošlo k ukončení trvajících jiného správního deliktu, počne vždy běžet nová subjektivní lhůta k uložení pokuty, resp. k zahájení řízení o uložení pokuty. Dále stavební úřad Hranice uvedl, že z výše uvedeného není možné v tomto případě na skutkovou podstatu, která se týká trvajících správních deliktů aplikovat (tzv. *res iudicata*) tedy ust. § 48 odst. 2 správního řádu. To znamená, že protiprávní jednání může být stále pokutováno, pokud nebude odstraněn protiprávní stav.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že při určení výše pokuty přihlédl k závažnosti deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán. Dále uvedl, že obecně je společenská nebezpečnost vyjádřena v horní hranici zákonné sazby pro uložení pokuty, v daném případě se jedná o delikt s horní hranicí pokuty 500 000 Kč. Závažnost deliktů je dána významem chráněných zájmů, které byly protiprávním jednáním odvolatelů dotčeny. Jednáním odvolatelů došlo k dotčení veřejných zájmů chráněných především stavebním zákonem, které jsou deklarovány zejména v § 132 odst. 3 stavebního zákona. Jako první požadavek je, aby stavba byla prováděna v souladu s rozhodnutím nebo jiným opatřením stavebního úřadu, což dle zjištění stavebního úřadu nebyla. Obecně při rozhodování o umístění a povolení stavby stavební úřad posuzuje požadavky týkající se konkrétní stavby, z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací, souladu s cíli a úkoly územního plánování, s požadavky na využívání území a splnění požadavků dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, z hlediska posouzení úplnosti a odpovídajících řešení v projektové dokumentaci stavby a dále také posouzení splnění požadavků dotčených orgánů.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že odvolatelé se svým jednáním dopustili správního deliktu proti stavebnímu zákonu v časové i místní souvislosti. Z hlediska závažnosti jednání muselo být k tomuto přihlédnuto při stanovení výše pokuty za správní delikt. Pokuta byla uložena ve výši do 6 % z maximálně možné výše pokuty, kterou lze za porušení citovaných ustanovení stavebního zákona uložit. Potrestání má také jednoznačně preventivní a výchovný účel. Úkolem stavebního úřadu je mimo jiné i minimalizace protiprávního jednání osob prostřednictvím dopadů správně právní odpovědnosti, tedy uložení sankce. Aby pokuta splnila svůj účel, tj. represivní funkci, musí být finanční postih v majetkové sféře obviněného znatelný, v opačném případě by postrádal svůj smysl. Pokuta má působit nejen represivně, ale i preventivně. Uložená sankce musí mít nejen svůj individuální preventivní účel, tj. odradit konkrétního pachatele od páchaní dalších deliktů, ale musí mít i rozměr

generální, tj. posilovat důvěru společnosti ve správním trestání tím, že sankce jsou neodvratně ukládány vždy, kdy je to třeba. Konkrétní výše pokuty uložená správním orgánem se jeví jako přiměřená dle výše uvedené úvahy a je spíše v nižší rovině.

Dále stavební úřad Hranice uvedl, že v řízení zkoumal míru ohrožení zájmu společnosti i okolnosti, za kterých ke spáchání správního deliktu došlo. Zjištěné skutečnosti posoudil stavební úřad jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, vzal je v úvahu při vyměření výše pokuty a rozhodl, jak je výše uvedeno, s respektováním zásady, že cíle může pokuta dosáhnout tehdy, odpovídá-li závažnosti spáchaných správních deliktů a znamená-li pro pachatele skutečnou újmu. Zjištěná závažnost správního deliktu, tj. stavební nekázeň a tím negativní dotčení veřejného zájmu, rozsah protiprávního jednání odvolatelů, vedla správní orgán k názoru, že řešení zjištěného deliktu nižší sankcí by nemělo nápravný či výchovný charakter a bylo by v rozporu s dosavadní rozhodovací praxí stavebního úřadu Hranice v oblasti přestupků či správních deliktů v podobných skutkových případech. Pachatel deliktů by měl uložením příslušné výše sankce pocítit dopad správně právní odpovědnosti za porušení právem chráněného zájmu stavebním zákonem. Na druhé straně má však správní orgán na zřeteli, že sama sankce by neměla mít charakter likvidační, což by bylo i v rozporu se zásadou přiměřenosti trestu.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že v řízení zkoumal majetkové a finanční poměry odvolatelů toliko na veřejně přístupných webových stránkách, kdy zjistil, že odvolatelé se nenachází v evidenci úpadců ani nejsou v likvidaci. Dle výpisu z katastru nemovitostí jsou odvolatelé vlastníky nemovitostí uvedených na listu vlastnictví pro obec Hranice, katastrální území Hranice č. 3866.

Dále stavební úřad Hranice uvedl, že podle § 79 odst. 5 správního řádu stavební úřad uložil účastníku řízení nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč dle § 6 odst. 1 prováděcí vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, protože svým porušením své právní povinnosti vyvolal řízení o správním deliktu.

Stavební úřad Hranice vydal dne 14. 1. 2019 shora označené rozhodnutí č. j. OSUZPD/5181/17-42, jímž byli odvolatelé uznáni odpovědnými ze spáchání správního deliktu proti stavebnímu řádu podle ustanovení § 180 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, který spočívá v tom, že odvolatelé užívali v období od 2. 11. 2015 do 20. 2. 2017 povolenou střelnici na pozemku parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice k opakované střelbě ze zbraní ráže 9 mm, což je v rozporu s vydaným rozhodnutím o přístupnosti stavby ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. výst./2354/74/75-lš/405-173/1572 a kolaudačním rozhodnutím ze dne 6. 10. 1978 pod č. j. výst./1086/78-Hd/201-49-2336, ze kterých vyplývá, že střelnice slouží pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek. Stavební úřad Hranice shora označeným rozhodnutím uložil odvolatelům dle § 180 odst. 3 písm. c) stavebního zákona pokutu ve výši 30 000 Kč a dále povinnost k náhradě nákladů řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč podle § 79 odst. 5 správního řádu.

Uvedené rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ Hranice bylo dne 15. 1. 2019 oznámeno odvolatelům, kteří jej následně dne 28. 1. 2019 napadli u stavebního úřadu Hranice odvoláním do všech výroků.

V tomto odvolání odvolatelé uvádějí a reagují tak na vyjádření stavebního úřadu Hranice k jejich námitkám v předmětném rozhodnutí, že rozhodnutí Okresního úřadu v Přerově ze dne 30. 10. 2000 pod č. j. RR/vl.2221/00 je neplatné, tedy

nepravomocné a nevykonatelné. Dále odvolatelé uvádějí, že rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 29. 3. 2001 č. j. 8296/01-33/599, kterým bylo zamítnuto odvolání odvolatelů a potvrzeno výše uvedené rozhodnutí Okresního úřadu v Přerově ze dne 30. 10. 2000, je v naprostém rozporu se skutečností z důvodu, že v něm není vyhodnoceno rozhodnutí Okresního úřadu v Přerově ve vztahu k rozhodnutí stavebního úřadu Hranice. Dále odvolatelé reagují na sdělení ministra pro místní rozvoj ze dne 11. 7. 2007 pod č. j. 33841/2006-22-3, který zrušil rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 25. 8. 2006 a rozhodnutí Odboru SR KÚOK ze dne 9. 7. 2004 ponechal v platnosti. K tomu odvolatelé uvádějí, že toto sdělení ministra pro místní rozvoj se jeví jako irelevantní a nepodstatné.

Odvolatelé dále ve svém odvolání uvedli, že nesouhlasí s vypořádáním námitek ze strany stavebního úřadu Hranice, které uvedli dne 9. 11. 2018 při ústním jednání. Dále odvolatelé uvedli, že jsou v dobré víře, že užívají předmětnou střelnici v souladu s kolaudačním rozhodnutím ze dne 6. 10. 1978 pod č. j. Výst/1086/78-Hd/201-49-2336 a tuto dobrou víru nabyli již v roce 2000 a to nabytím právní moci rozhodnutí stavebního úřadu Hranice z roku 2000. Dále odvolatelé uvedli, že právo nabyté v dobré víře jim také dalo rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 9. 7. 2004 pod č. j. OSR/2951/04-SŘ/1894/HK a také rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 11. 7. 2007 pod č. j. 33841/2006-22-3. Dále odvolatelé uvedli, že všechna tato citovaná rozhodnutí jsou v právní moci a v nezměněné podobě, jak byla vydána, jsou vykonatelná a pravomocná. Dále uvedli, že tvrzení stavebního úřadu Hranice, že odvolatelé nemohli nabýt právní jistoty a práv v dobré víře, je irelevantní a ničím nepodložené.

Dále se odvolatelé ve svém odvolání vyjadřují k rozhodnutí o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572 zařízení střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice, kde pod bodem č. 8 tohoto rozhodnutí byla stanovena podmínka nutnosti dodržení závazného posudku MZ ČSR-Inspektorátu lázní a zříděl Praha ze dne 31. 7. 1974 č. j. ČIL-485-26.6.1974. V citovaném závazném posudku je uvedeno, že střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek. Odvolatelé uvádějí, že předmětné rozhodnutí bylo vydáno na stavbu zařízení střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice. Z tohoto důvodu nemůže toto rozhodnutí sloužit jako podklad pro vydání kolaudačního rozhodnutí pro střelnici na pozemku parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice a tvrdit o něm, že se ke stavbě střelnice přímo váže, tedy že byla prokázána vazba mezi kolaudačním rozhodnutím a rozhodnutím o přípustnosti stavby.

Dále odvolatelé uvádějí, že kolaudačním rozhodnutím ze dne 6. 10. 1978 pod č. j. Výst/1086/78-Hd/201-49-2336 bylo povoleno užívání stavby jako střelnice, nikoliv jako malorážkové či jakékoli jiné střelnice. Dále uvedli, že kolaudační rozhodnutí neobsahuje žádné podmínky, které by z hlediska velikosti ráže zbraně omezovaly provoz střelnice.

Dále byl dne 26. 2. 2019 doručeno odvolacímu orgánu doplnění odvolání ze strany odvolatelů. V tomto doplnění odvolatelé uvádějí, že ve stavebním zákoně pod ustanovením § 180 odst. 1 písm. g) žádné protiprávní jednání, které by odkazovalo na jednání odvolatelů, není. Dále uvádějí, že ustanovení § 180 odst. 1 písm. g) stavebního zákona cituje správní delikt, který spočívá v tom, že právnická osoba užívá stavbu v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. O rozhodnutí o přípustnosti stavby toto zákonné ustanovení nepojednává a ani jej neřeší, řeší pouze kolaudační rozhodnutí.

Odvolací orgán se po předání věci předně zabýval otázkou, zda odvolání bylo podáno ve lhůtě dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu, a zda bylo podáno osobou k tomu oprávněnou ve smyslu ust. § 81 odst. 1 správního řádu. Přitom shledal, že obě podmínky jsou splněny. Odvolatelé jsou, jakožto osoba, o jejíž odpovědnosti za porušení zákona se rozhoduje, účastníkem řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu, a tedy jim přísluší právo napadnout vydané rozhodnutí odvoláním. Zároveň, jak vyplývá z výše uvedeného, byla dodržena zákonná 15denní lhůta pro podání odvolání.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán z moci úřední přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Odvolací orgán pak, dojde-li k závěru, že je přezkoumávané rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, dle § 90 odst. 1 správního řádu toto rozhodnutí buď zruší a řízení zastaví, nebo rozhodnutí zruší a věc vrátí k novému projednání, přičemž vysloví závazný právní názor pro toto nové projednání, anebo napadené rozhodnutí nebo jeho část změní. Neshledá-li odvolací orgán, že je rozhodnutí nezákonné či nesprávné, a pokud nenastane důvod k zastavení řízení dle odst. 3 cit. ust., odvolací orgán podle odst. 5 cit. ust. odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Po přezkoumání věci odvolací orgán dospěl k závěru, že výrok předmětného rozhodnutí a i odůvodnění rozhodnutí je za hranicí přezkoumatelnosti, kdy nebyly splněny zákonné podmínky. Odvolací orgán musí uvést, že ve výroku předmětného rozhodnutí shledal nedostatky, které mají za důsledek nepřezkoumatelnost odvoláním napadeného rozhodnutí. Odvolací orgán vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nemohl posoudit, zda výroky rozhodnutí byly správné, což odůvodňuje odvolací orgán následovně.

Stavební úřad Hranice ve výroku svého rozhodnutí uvedl, že jako stavební úřad příslušný dle § 13 odst. 1 písm. c) ve vazbě na § 182 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "stavební zákon") a dále podle ustanovení § 10 a § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl v předmětné věci. Dále uvedl, že uznal odpovědné odvolatele ze spáchání správního deliktu proti stavebnímu řádu podle ustanovení § 180 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, kdy dle výše uvedené zkratky uvedl, že jde o přestupek podle stavebního zákona ve znění pozdějších předpisů, tedy ve znění účinné od 31. 8. 2018. Stavební zákon ve znění pozdějších předpisů ke dni vydání předmětného rozhodnutí, tedy ve znění účinném od 31. 8. 2018, stanoví v ustanovení § 180 odst. 1 skutkovou podstatu, kdy fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 158 provádí vybrané činnosti ve výstavbě bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu. Ustanovení § 180 odst. 1 stavebního zákona ve znění účinném od 31. 8. 2018, však písmena neobsahuje. Stavební zákon účinný do 30. 6. 2017 dříve obsahoval skutkovou podstatu podle ustanovení § 180 odst. 1 písm. g), kdy se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že užívá stavbu v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Z výše uvedeného nemůže odvolací orgán posoudit, zda ustanovení stavebního zákona, které použil stavební úřad Hranice, je správné či nikoli.

Dále odvolací orgán uvádí, že předmětné rozhodnutí stavebního úřadu Hranice v žádné své části neodkazuje na zásadní procesní předpis z hlediska řízení o přestupcích, a to zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), který v průběhu předmětného řízení nabyl účinnosti. Toto hledisko je velmi důležité z hlediska použitých právních předpisů, které stavební úřad Hranice použil. Návaznost hmotně právního předpisu na procesně právní v předmětném řízení a jejich aplikace v průběhu času, kdy se oba předpisy změnily, je pro celé řízení a přezkoumatelnost předmětného rozhodnutí velmi zásadní. Dne 1. 7. 2017 nabyl účinnosti nový zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), který upravuje i odpovědnost právnické osoby. V § 2 odst. 1. tohoto zákona o odpovědnosti za přestupky je uvedeno, že „odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku, podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější“. Dále ustanovení § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky uvádí, že „zahájená řízení o přestupku a dosavadním jiném správním deliktu, s výjimkou řízení o disciplinárním deliktu, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních zákonů“. Dále přechodná ustanovení v ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky stanoví, že odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, podle zákona o odpovědnosti za přestupky se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Časové vymezení přestupku bylo vymezeno od 2. 11. 2015 do 20. 2. 2017. Stavební úřad Hranice se však s výše uvedenými skutečnostmi vůbec nevypořádal, to znamená, nezasadil spáchání správního deliktu z hlediska hmotně právního a také z procesní stránky do provedených změn v zásadních právních předpisech, podle kterých je možné uznat odvolatele vinnými z projednávaného správního deliktu dle nového procesně právního předpisu přestupku. Stavební úřad Hranice své postupy z výše uvedených hledisek nechal zcela bez odůvodnění. Odvolací orgán se tedy jen může domnívat, že předmětný správní delikt je projednáván podle předchozí právní úpravy stavebního zákona, tedy účinném do 30. 6. 2017, a správního řádu, jako procesního právního předpisu.

Odvolací orgán dále konstatuje, že stavební úřad Hranice ve svém rozhodnutí uznal odvolatele odpovědné za neexistující přestupek dle stavebního zákona v účinném znění a také neodůvodnil a neuvedl relevantní odkazy na zákony, které by jeho postup odůvodňovaly ve vztahu ke skutkové podstatě, která je uvedena ve stavebním zákoně účinném do 30. 6. 2017. Takový výrok stavebního úřadu Hranice je zcela nepřezkoumatelný. Nelze posoudit, podle kterého znění stavebního zákona a za kterou skutkovou podstatu jsou odvolatelé uznáni vinnými z jednání, které je obsaženo ve výroku předmětného rozhodnutí stavebního úřadu Hranice. Stejně tak z hlediska procesně právního předpisu, který se ohledně přestupkového řízení v průběhu předmětného řízení změnil.

Pochybení spatřuje tako odvolací orgán ve stanovení výše sankce, kdy stavební úřad Hranice dostatečným způsobem neodůvodnil, proč stanovil sankci ve výši 30 000 Kč. Stavební úřad Hranice ve svém rozhodnutí uvedl, že *„nižší sankce by neměla nápravný či výchovný charakter a bylo by v rozporu s dosavadní rozhodovací praxí stavebního úřadu v oblasti přestupků či správních deliktů v podobných skutkových*

případech“. Toto tvrzení o podobných skutkových případech a podobných sankcích je dosti protichůdné ve vztahu k předchozímu rozhodnutí stavebního úřadu Hranice ze dne 1. 6. 2004 pod č. j. SÚ-19/2004-CHL-33509, kdy uložil odvolatelům za stejný skutek sankci ve výši 50 000 Kč.

Dále se odvolací orgán musí vyjádřit k rozsudku Krajského soud v Ostravě - pobočky v Olomouci ze dne 26. 3. 2019 vedený pod č. j. 65 A 27/2017-71, kdy Krajský soud projednával žalobu proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 16. 1. 2017 pod č. j. KUOK 2085/2017. V tomto rozsudku Krajský soud v Ostravě uvedl právní názor, který je pro odvolací orgán i stavební úřad Hranice závazný i z hlediska projednávání přestupku. Krajský soud zkoumal, zda v předložených podkladech v dané věci skutečně existují nejasnosti a zda mohly správní orgány na základě spisového materiálu a popsanych úvah dospět k jednoznačnému závěru, že lze na předmětné střelnici střilet toliko z malorážek a vzduchovek. Krajský soud dospěl k závěru, že nikoli. Z hlediska odůvodnění předmětného rozhodnutí, kdy stavební úřad Hranice zastává názor opačný než Krajský soud, tedy, že existuje provázanost a návaznost kolaudačního rozhodnutí ze dne 6. 10. 1978 č. j. Výst/1086/78-Hd/201-49-2336 na rozhodnutí o přípustnosti stavby zařízení střelnice ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-lš/405-173/1572, má tato skutečnost zásadní význam pro posouzení předmětného rozhodnutí, protože by to byl další z důvodů pro zrušení projednáváného rozhodnutí stavebního úřadu Hranice. Odvolací orgán uvádí, že z hlediska důkazní nouze je možné, že prokázání výše uvedené provázanosti mezi jednotlivými rozhodnutími a řízeními bude velmi obtížné. Avšak pro posouzení, zda odvolatelé se dopustili a dopouští protiprávního jednání, je z hlediska výše uvedeného zcela zásadní.

Krajský soud se zabýval tím, zda na sebe výše uvedené kolaudační rozhodnutí a rozhodnutí o přípustnosti stavby ve správním spise odkazují. Krajský soud uvedl, že dle úvahy správních orgánů kolaudační rozhodnutí odkazuje na rozhodnutí o přípustnosti stavby, které dále odkazuje na závazný posudek ČILZ, který stanovil podmínku č. 2, kdy „Střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek“. Krajský soud dále uvedl, že po seznámení se s obsahem daných rozhodnutí a dalších podkladů ve správním spise, k tomuto jednoznačnému závěru nelze bez zjištění dalších skutečností dospět.

Krajský soud dále uvedl, že správní orgány musí zjistit, zda existovala stavba střelnice pouze na pozemku parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice, či i na pozemku parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice. Dále musí ujasnit, čeho se týkalo rozhodnutí o přípustnosti stavby a co bylo myšleno označením „zařízení střelnice“. Teprve na základě této úvahy mohou správní orgány zkoumat, zda označení pozemku parc. č. 1834/1 lze považovat za písařskou chybu či nikoli. Správní orgány musí dále vysvětlit vztah mezi stavebním povolením z roku 1967 a rozhodnutím o přípustnosti stavby. Teprve poté musí správní orgány učinit přezkoumatelnou úvahu o tom, zda a z jakých důvodů dospěly k závěru o provázanosti výše uvedeného kolaudačního rozhodnutí a rozhodnutí o přípustnosti stavby.

Odvolací orgán znovu opakuje, že výše uvedený závěr Krajského soudu by byl dalším důvodem pro zrušení předmětného rozhodnutí, kdy stavební úřad Hranice dostatečným způsobem neodůvodnil rozpory, které jsou ve spisové dokumentaci, a to, že kolaudační rozhodnutí ze dne 6. 10. 1978 č. j. Výst/1086/78-Hd/201-49-2336 na předmětnou střelnici, které neobsahuje podmínky a váže se na pozemek parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice, je v rozporu s rozhodnutím o přípustnosti stavby zařízení střelnice ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-lš/405-173/1572, které se váže

na jiný pozemek a to pozemek s parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice. Z důvodu nepřezkoumatelnosti výroku rozhodnutí však není možné odůvodnění předmětného rozhodnutí přezkoumat.

Odvolací orgán vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného výroku nemohl posoudit, zda tento výrok byl správný, a proto se ani nemohl zabývat konkrétními námitkami odvolatelů. Odvolatelé však mohou tyto skutečnosti uplatnit v novém projednání věci před stavebním úřad Hranice.

Vzhledem k výše uvedenému došel odvolací orgán k závěru, že napadené rozhodnutí nevyhovuje požadavkům řádného vyhotovení výroku a odůvodnění, jak stanoví § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, a tudíž je nepřezkoumatelné. Z výše uvedených důvodů dále odvolací orgán nemůže konstatovat, že by stavební úřad Hranice postupoval, jak mu ukládá zákon, a zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch odvolatelů (§ 50 odst. 3 správního řádu). Odvolací orgán je proto nucen napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušit a vrátit věc stavebnímu úřadu Hranice k novému projednání.

Stavební úřad Hranice v novém projednání odstraní výše uvedené vady a dále bude postupovat podle právních předpisů a právního názoru odvolacího orgánu, zejména posoudí úplnost shromážděných podkladů pro vydání rozhodnutí a podle potřeby je doplní tak, aby byly splněny zákonné požadavky na zjištění stavu věci, přičemž přihlédne ke všemu, co vyšlo v řízení najevo (§ 3 a § 50 odst. 3 správního řádu), a v případném novém rozhodnutí se zaměří na jeho řádné vypracování, aby výroková část, jednotlivé výroky, i odůvodnění obsahovaly náležitosti stanovené ust. § 68 odst. 2 a 3 správního řádu.

Poučení účastníků

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se nelze proti tomuto rozhodnutí dále odvolat.

Obdrží do vlastních rukou:

1) Sportovní klub střelců Hranicka, z.s., Tř. 1. Máje 1330, 753 01 Hranice,

Otisk úředního razítka

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu

Dále obdrží:

2) Městský úřad Hranice, Stavební úřad, Pernštejnské nám. 1, 753 01 Hranice.